

Frederiksberg nu ved den sidste Flyttedag i April. Det samlede Antal ledige Beboelseslejligheder oversteg ikke 400, hvilket jo for en Befolkning af den Størrelse, der her er Tale om, giver en Lejlighedsledighedsprocent af en alt for lav Karakter. Faktisk er der, naar Forholdene er saadanne, Bolignød til Stede.

Under saadanne Forhold er det rimeligt at stille sig velvilligt overfor ethvert Forsøg, der gøres paa at fremme Byggevirkomheden, og Regeringen har heller ikke ment at kunne vægre sig ved at medvirke til det Forsøg, der her foreslaas, selv om der selvfølgelig her, som overfor saa mange Foranstaltninger i denne Tid, kan være principielle Betænkeligheder. Imidlertid har man ment, at hvis man skulde give Adgang til at indrømme midlertidige Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme i Hovedstaden eller rettere sagt i København, saaledes som Andragendet oprindelig gik ud paa, vilde det være rigtigt at aabne samme Adgang for Kommunalbestyrelserne i andre Kommuner, hvor lignende Forhold maatte gøre det naturligt for Kommunen at tage Spørgsmaalet om Fremme af Nybygninger op, og det Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er derfor ikke et Forslag, som alene vedrører København eller Hovedstaden, men det er et alment Forslag, som aabner Adgang for Kommunerne til at indrømme Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme, idet Indenrigsministeren bemyndiges til at „tillade Kommuner efter derom indgivet Andragende at træffe Bestemmelse om, at Beboelsesejendomme med dertil hørende Grund midlertidig og paa af Kommunalbestyrelsen fastsatte Betingelser helt eller delvis kan fritages for Udredelsen af kommunale Ejendomsskatter, for Københavns Vedkommende af Arealskat, Grundskat og kommunal Ejendomsskyld. Denne Skattelempelse kan kun indrømmes for Bygninger, hvis Opførelse paabegyndes efter 1. Juni 1916, og kan ikke tilstaaes for et længere Tidsrum end indtil 10 Aar efter, at Bygningen er taget i Brug“. Med andre Ord, det er de Bygninger, der opføres i Tidsrummet 1. Juni 1916 til 31. Marts 1917, som kan fritages, og den Skattelempelse, som kan ydes dem, skal kunne ydes i Løbet af 10 Aar.

Hvad vil nu dette sige? Hvilken Indflydelse kan dette have paa Opførelse af Beboelsesejendomme? Man har som et Eksempel givet mig her fra København en typisk Ejendom, hvis Opførelse vil koste en 100,000 Kr., en Ejendom, som er be-

regnet paa 2-Værelser Lejligheder og kan rumme 20 saadanne. En saadan Ejendoms Skatteforhold vil stille sig saaledes, at den vil om Aaret i kommunal Grundskat her i København være belastet med ca. 630 Kr. eller der omkring, fordelt paa de 3 Skatter, der findes her i København: Grundskat, Arealskat og kommunal Ejendomsskyld. Det fremgaar af Forhandlingerne, at Kommunalbestyrelsen havde tænkt, at hvis den fik den Lempelse, hvortil den skal have Statens Tilladelse, vilde den tillige, saafremt Ejendommen opføres paa dens egen Grund, indrømme Rentefrihed for samme Tidsrum af den Sum, som maatte betales for Ejendommen. Jeg ser, at der om dette Spørgsmaal har været nogen Tvivl indenfor Kommunalbestyrelsen, og det er ogsaa forstaaeligt. Man har fra en Side sagt, at hvis man gik til ogsaa at yde denne Rentefrihed for de kommunale Grunde, vilde det betyde, at der ikke kunde bygges paa andre Grunde end netop de kommunale. Men dette er et Spørgsmaal, som i hvert Fald ligger udenfor det Omraade, vi her beskæftiger os med, idet der er Tale om en Foranstaltning, som Kommunalbestyrelsen kan træffe paa egen Haand; den kan selv bestemme, paa hvilke Betingelser den vil sælge disse Grunde. Men det, der skulde ydes ved Nedsættelse i den kommunale Skat, vilde for en saadan Bygning være ca. 630 Kr., i 10 Aar altsaa 6,300 Kr. Det er sagt mig, at sammenlagt med Rentenedsættelsen, naar Købesummen andrager ca. 15 Kr. pr. □ Alen, vil Beløbet omtrent blive fordoblet og altsaa betyde ikke ganske lidt med Hensyn til Spørgsmaalet om Ejendommens Rentabilitet og med Hensyn til Fastsættelse af ikke urimelig høj Husleje. Københavns Kommunalbestyrelse har skitseret, hvilke Betingelser den vil sætte for at yde saadan Rentefrihed eller Skattefrihed. Derunder er selvfølgelig Besigtigelse af Bygningsplanerne, ogsaa eventuelt Kontrol med den Husleje, der maatte blive at fastsætte i Ejendomme, som havde disse Begunstigelser, idet det ikke kunde være rimeligt, at de skulde blive Begunstigelser for dem, som tilfældigt opførte dem. Man har altsaa sagt, at den samlede Lettelse virkelig vil have Betydning for Spørgsmaalet, og da den kan være ca. 12,000 Kr. i 10 Aar for en Ejendom, hvis oprindelige Omkostninger vil blive ca. 100,000 Kr., forstaaer man ogsaa, at Beløbet betyder noget.

Kommunalbestyrelsen havde saa, som jeg før nævnede, anmodet Staten, om den vilde stille sig paa samme Maade og fri-